

Πανηγύρισε ο Ιερός Ναός της Αναλήψεως του Κυρίου στη Βέροια

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Αναλήψεως του Κυρίου και Αγίου Νεκταρίου Βεροίας λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο σήμερα, Πέμπτη 2 Ιουνίου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι τὰς Γραφάς».

Τὴν τελευταία ἐμφάνιση τοῦ ἀνα-στά-ντος Κυρίου στοὺς μαθητές του, λίγο πρὶν ἀπὸ τὴν ἔνδοξη εἰς οὐ-ρα-νοὺς Ἀνάληψή του, μᾶς περι-έ-γρα-ψε ὁ ἱερός εὐαγγελιστής Λου-κᾶς. Μία ἐμφάνιση κατὰ τὴν ὁποία ὁ Χρι-στός θέλησε νὰ τοὺς ὑπεν-θυ-μί-σει ὅτι ὅλα ὅσα εἶχαν πεῖ οἱ προ-φῆ-τες γι' Αὐτόν εἶχαν πραγματοποιη-θεῖ, ἀλλὰ καί συγχρόνως νὰ διαβεβαιώσῃ τοὺς μαθητές του ὅτι ὅλα ὅσα γράφουν οἱ Γρα--φές θὰ ἐκπλη-ρω-θοῦν μελλο-ντικά, διότι ὅλα αὐτά εἶναι

μέσα στο σχέδιο του Θεού για τη σω--τη-ρία τῶν ἀνθρώπων διὰ Ἰη-σοῦ Χρι-στοῦ.

εγό-μενα
ον καί νά
σμένοι.

Ἡ κατανόηση ὅμως τῶν Γραφῶν καί τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ δέν ἐξαρ-τᾶται μόνο ἀπό τίς ἀνθρώπι-νες ἱκα---νότητες. Ἐξαρτᾶται κυρίως ἀπό τόν φωτισμό καί τή χάρη τοῦ Θεοῦ, χωρίς τά ὁποῖα ὁ ἄνθρω-πος δέν εἶναι δυνατόν νά κατα-νοή-σει μέ ἐπάρκεια καί ὀρθότητα τόν λό-γο τοῦ Θεοῦ.

Γι' αὐτό καί ὁ Χριστός κατὰ τίς ἐμφανίσεις του, μετά τήν Ἀνάστα-σή του, ἀνοίγει τόν νοῦ τῶν μαθη-τῶν του γιά νά κα-τανοήσουν τό ἔργο του, γιά νά κατανοήσουν τή σημα-σία τῆς σταυ---ρικής θυσίας καί τῆς ἀνα-στά-σεώς του, ἀλλά καί γιά νά κατανοήσουν τίς Γραφές.

«Διή-νοι-ξεν αὐτῶν τόν νοῦν τοῦ συ-νι-έναι τάς Γραφάς», σημειώνει ὁ ἱερός εὐαγγελιστής. Ἄνοι-ξε τά μά-τια τους γιά νά κατα-λά-βουν ὅλα ὅσα εἶδαν καί ἔζησαν κο-ντά του στά τρία χρόνια τῆς ἐπί-γειας ζωῆς του καί ἀκόμη γιά νά κα-τα-νοή-σουν τό νόημα καί τή σημασία πού εἶχαν γιά τή ζωή τους καί γιά τήν ἀπο-στολή τους στόν κόσμο.

Ὁ Χριστός ἀνοίγει στούς μαθητές του τόν νοῦ, γιά νά κατανοήσουν ποιὰ εἶναι αὐ----τά πού τούς καλεῖ νά κηρύξουν σέ ὅλο τόν κόσμο· γιά νά κατανοή-σουν ποιός εἶναι αὐτός τοῦ ὁποίου θά γίνουν μάρτυρες σέ ὅλη τή γῆ.

Τούς ἀνοίγει ὅμως τόν νοῦ καί γιά ἕναν ἀκόμη λόγο· καί αὐτός εἶναι γιά νά μπορέσουν νά κατα-νοή-σουν τί εἶναι αὐτό τό παράξε-νο καί παράδοξο θαῦμα πού θά ζή-σουν κατὰ τήν ἡμέρα τῆς Πεντη-κο-στῆς, ὅταν θά κατέλθει τό Πα-ρά---κλητο Πνεῦμα γιά νά τούς ἐν-δύ-σει μέ τήν ἐξ ὕψους δύναμη πού θά τούς

ένισχύσει στην αποστολή τους στον κόσμο.

Διότι, εάν μέχρι αυτή τη στιγμή, όσο δη-λαδή ο Χριστός βρίσκεται στη γη, οι μαθητές του μαθη-τεύουν ακόμη κο---ντά του, μετά την Ανά-ληψή του θα γίνουν απόστολοί του, θα γίνουν αυτοί που θα μετα-φέρουν τό μήνυμά του, που θα μετα-φέ-ρουν τη διδασκαλία του και τό Εύ-αγγέλιό του στά πέ-ρατα της οίκου-μένης.

Ο Χριστός επιστρέφει μέ την Ανά-ληψή του στον ούρα-νό, έπι-στρέ-φει στον Πατέρα του, έχοντας ολοκλη-ρώσει τό έργο του στη γη, αφήνει όμως συνεχι-στές τοῦ έργου του τούς μαθητές και απο-στό-λους του. Γιατί τό έργο τοῦ Χριστοῦ είναι ένα έργο διαρκές, ένα έργο που θα συνε--χίζεται έως της συντελείας τοῦ αἰῶνος, έως οὔτου Ἐκεῖνος θα έπι-στρέ-ψει έν δό-ξη για να κρίνει ζῶντας και νε-κρούς και να καλέσει τούς έκλε-κτούς του στην άτελεύ-τητη μακα-ριότητα της βα-σι-λείας του.

Και εάν ο Χριστός λίγο πριν από την Ανάληψή του «διήνοιξε» τούς όφθαλμούς τῶν μαθητῶν του για να κατανοήσουν τίς Γραφές, ή Ἐκ-κλησία μας συνεχίζει να δια-νοί-γει τούς όφθαλμούς όλων τῶν πι-στῶν προκειμένου να κατανο-οῦν την πα--ρουσία τοῦ Χριστοῦ μέ-σα στη ζωή της Ἐκκλησίας και μέ-σα στην προσωπική τους ζωή.

Διότι μόνο όταν κατανοοῦμε την παρουσία τοῦ Χρι-στοῦ στη ζωή μας, μόνο όταν κατανοοῦμε τόν λόγο και τίς έν-τολές του, τότε μόνο μπο-ροῦμε να βα-δί-σουμε σύμφωνα μέ αυτές και μέ τη χάρη του να όδη--γηθοῦμε στη σωτηρία. Τότε μόνο μποροῦμε να άντιληφθοῦμε ότι όσα συμ-βαί-νουν στη ζωή μας και στον κό-σμο γύρω μας δέν είναι τυχαία, αλλά είναι μέσα στό σχέδιο τοῦ Θεοῦ για τη σωτηρία μας. Τότε μόνο μπο-ροῦμε να κατάλαβουμε ότι στη ζωή μας δέν εἴμαστε μόνοι, αλλά έχουμε δίπλα μας τόν Χριστό, ο οποίος ὑποσχέθηκε στους μαθη-τές του ότι θα είναι πάντοτε μαζί τους και δέν θα τούς εγκαταλείψει ποτέ. Και ἔτσι θα μποροῦμε και έμεῖς να βαδίζουμε μέ θάρρος στη ζωή μας, έχοντας έμπιστοσύνη στην ασφά-λεια που μᾶς προσφέρει ή παρου-σία τοῦ Χριστοῦ, ο οποίος άγρυπνᾷ και έπεμβαίνει όποτε τόν έχουμε ανάγκη και επικαλούμεθα τη βοή-θειά του.

Ἄς παρακαλέσουμε, λοιπόν, σή-με---ρα, αλλά και κάθε ήμέρα της ζω-ῆς μας τόν Χριστό, να άνοίγει τά μά-τια της ψυχῆς μας, ώστε να τόν βλέ-πουμε και να τόν κατανοοῦμε για να μήν απομακρυνόμεθα από Αὐ-τόν, αλλά και για να ζοῦμε και να κι-νούμεθα πάντοτε μέσα στην ασφά-λεια της παρουσίας του.

[Για φωτογραφίες κάντε κλικ εδώ](#)